

Savas kampas

Telšių „Krantas“ vidurinės mokyklos laikraštis

2009–2010 m. m.

lapkritis Nr. 1

Kaina 1 Lt

Į paskutinį rugsėjį palydėjus

„Rugsėjis... Vėl ar jau? Šiomet jis kitoks. Mano auklėtiniai dvyliktokai. Mes drauge jau aštuoneri metai. Šie metai paskutiniai. Ir žodis „paskutinis“ bus šių metų palydovas. Dar vasarą pajūry akmenėlių prisirinkau, krištolines ašarėles priklijavau, žodžius AŠ GALIU... išraižiau. Gal tai bus kam nors ir talismanas?“ – pasakoja 12b klasės auklėtoja Rita Šilanskienė.

Abiturientai pirmokams tradiciškai dovanojo pieštukus ir sąsiuvinius su palinkėjimais. Nuėję į klasę kalbėjosi, pateikė pirmokams įvairių klausimų (*Ar dideli mes jums atrodome? Ar norėtumėt būt tokie, kaip mes? Ar graži mokykla?* ir pan.), kad galėtų atsakyti chorų, juk jiems taip nedrašu... O kad drašiau

jaustūsi, abiturientai palydėjo juos į mokyklos aikštę.

Ne tik pirmokai nedrašūs, panašūs savo jauduliu ir dvyliktokai. Aikštėje jie kalbėjo: „Paėmę mažųjų delnus supratome, kad mūsų kur kas didesni. O ar šiandien mūsų žvilgsnis tvirtesnis? Kažin... Keistas šis rugsėjis... Turbūt todėl, kad paskutinis... Tiek metų laukėm šitos akimirkos, o dabar darosi neramu ir liūdna. Guodžia tai, kad dar turime šiek tiek laiko, esame įsitikinę, kad šiais metais parašysime savo geriausią rašinį, išspręsim sunkiausią trigonometrinių lygtį, o būtinų perskaityti knygų kalnas gerokai sumažės... Visų dvyliktokų vardu norėčiau padėkoti mokytojams, kurie lyg rožių augintojai nepabijoję į mūsų aštirus spyglius susižeisti pirštų tam, kad aplinkiniai galėtų džiaugtis gražiais žiedais... Sveikiname jaunesniuosius mokinius, kuriems keistasis Rugsėjis dar ateityje... Na, o dvyliktokams noriu palinkėti: nepalėkite per šiuos metus greituoju traukiniu, nepasigėrėję rudens spalvų paletę, nepajutę snaigės lengvumo delne, nepasitikę gražiausio saulėtekio. Juk, pasak vienos mūsų mokytojos, gyvenimas ne šimtukais klotas...“

Parvedę pirmokus į klases, dvyliktokai grįžo į savąją. Auklėtoja R. Šilanskienė išdalijo akmenėlius, lapelius. Mokiniai drauge su mokytoja įvardijo tris simbolius. **Akmuo. Ašara. Daugtaškis.** Abiturientai palinkę rašė. **Akmuo...** Tai tvirtybė, stiprybė, ilgaamžiškumas, sunkumai gyvenimo kelyje, amžinybė; akmeninę sieną galima prakirst, akmeninį žmogų geriau apeiti; šaltas negyvas daiktas; geriau, kai akmuo ant kelio guli, o ne ant širdies... **Ašara...** Džiaugsmas ir liūdesys, silpnumo akimirka, lašas liūdesio, jausmų protrūkis, trapumas, sielos skaidrumas... Mokiniai pratęsė mintį „**Aš galiu...**“ Aš galiu būti savimi; pasiekti tai, ko trokštu; būti geresnė; matyti gyvenimo šviesiąsias puses, būti gera ir kad šalia manęs esantiems taip pat būtų gera; atleisti, sugebėti pasidžiaugti akimirka; į viską žiūrėti rimčiau; aš galiu lietuvi lyjant matyti saulę, patikti kitiems tokia, kokia esu; nušluostyti ašaras kitam...

Po pirmosios pamokos dvyliktokai nenorėjo skirstytis, todėl kartu su auklėtoja nutarė pasigrožėti gamta – Ilgės ežero ramybe. Juk taip gera būti kartu...

Su 12b klasės auklėtoja R. Šilanskiene kalbėjosi „Savo kampo“ žurnalistai

Panemunės link

Yra toks kelias – Nemunas, Nemuno slėnis, pilys, piliakalniai, parkai, dvarai ir unikalūs muziejai. „Panemunės pilys“ – taip vadinosi ekskursijos maršrutas, kuriuo keliavome rugsėjo 17 dieną mes, Telšių „Krantas“ vidurinės mokyklos 9b ir 10c klasės mokiniai.

Oras pasitaikė giedras, autobusas patogus, nuostabi gidė, kuri kelionės metu mus supažindino su pravažiuojamomis apylinkėmis. Pagaliau atvykome ten, kur Nemunas apjuosia šventą Rambyno kalną. Toliau važiuojame Jurbarko link. Žavėjomės nuostabiu Nemuno vingiu. Lankėmės Raudonės miestelyje, pamatėme išpūdingą Panemunės pilį, klausėmės apie ją įdomios istorijos. Kopėme į pilies bokštą, iš kurio atsiveria nuostabi Panemunės panorama. Susipažinome su

Raudonės pilies parku, vaikščiojome liepų alėja... Už kelių kilometrų privažiavome Veliuonos miestelį, aplankėme bažnyčią, vėl kopėme į bokštą ir grožėjomės rudens saulės nušviestais laukais, įvairiaspalviais miškeliais. Raudondvaryje lankėmės kompozitoriaus J. Naujalio memorialiniame muziejuje, gerėjomės unikaliais ant kaučiuko tapytais paveikslais. Grįždami namo kalbėjomės, kad nėra pasaulyje gražesnio krašto už gimtinę.

Dėkojame mūsų mokyklos vadovams, auklėtojams už nuostabią kelionę, kurią mums dovanojo už aktyvų dalyvavimą konkurse „Nerūkanti klasė“.

Ernesta Beržytė, 9b kl.

Netradicinio ugdymo pamoka – ekskursija

Spalio 8 dieną mes, lietuvių kalbos mokytojos Laimutė Každailevičienė ir Genovaitė Juškienė, 6b ir 6c klasių mokiniams organizavome pamoką – ekskursiją „Žemaitijos akmenys“. Literatūros pamokose susipažinome su lietuvių sakmėmis apie pasaulio sukūrimą (perkūnas ir velnias, laumės, aitvarai ir žalčiai), sužinojome, kad yra Lietuvoje ir daug paslaptinių – toteminių – akmenų. Kadangi mūsų Žemaitija ypač akmeninga, pasiūlėm mokiniams susipažinti su vietovėmis, kur darbštūs žmonės sukaupe, sutvarkė ir suteikė prasmę daugybei įvairių dydžių bei formų akmenų.

Iš anksto sukaupe informacijos, išvykome susipažinti su didžiausiu Lietuvoje Barstyčių akmeniu, aplankėm Mosėdį, kuris garsėja gydytojo V. Into akmenų – skulptūrų sodyba, jo rūpinimosi dėka įkurtu ir dabar tebetobulinamu miestelio akmenų muziejumi, nuostabių parku. Paskui nuvažiavome į paslaptinę vienuolio V. Orvido ir jo tėvo iš medžių ir akmenų sukurtą skulptūrų sodybą – muziejų. Pakeliui į namus užsukome į Bukantės kaimelį. Jis garsus ne akmenimis – jame gimė ir augo žymi 19 a. pab. – 20 a. pr. rašytoja Julija Žymantienė-Žemaitė. Apsilankėme tebestovinčiame jos gimtajame name – muziejuje.

Mokiniai turėjo užduotį: klausyti, stebėti, skaityti, nes grįžus reikėjo aprašyti išpūdžius, patirtus netradicinėje pamokoje. Pateikiu keletą ištraukų iš 6c klasės mokinių rašinių.

„Man labai patiko Orvidų sodyba. Akmenys buvo tarsi skulptūros. Vaikščiodamas tarp jų pasijutau labai laimingas – lyg tai būtų kažkokia užburta vieta. Net prie namo pririštas šuo nelojo, rodė, kad nori žaisti su manim. Ir žuvis kūdroje šokinėjo iš vandens, lyg būtų norėjusios pasižiūrėti į tuos akmenis. Kur eini, ten gražu, paslaptinga.“ (Gytis)

„Into sodyboje labai patiko akmenų šulinys – taupyklė. Jei pritaupyčiau pilną šulinį akmenų, atsiduočiau šeimininkams, kad dar labiau pagražintų sodybą.“ (Gabrielė)

„Užlipęs ant Barstyčių akmens pasijutau kaip nykštukas. O Orvidų sodyboje patyriau šiltus jausmus, matyt, viskas buvo daroma iš širdies ir su meile. Tos įdomios skulptūros mane privertė susimąstyti, kodėl toks geras žmogus, mylintis gyvenimą ir žmones, turėjo mirti sulaukęs tik 40 metų.

Pagalvojau, kad kuo geresnis žmogus būsi, tuo visi tave gerbs ir prisimins.“ (Mykolas)

„Mosėdyje įstrigo akmuo, kuris atrodė kaip bėgantis upelis. Orvidų sodyba buvo keista, bet man buvo linksma, akmenų skulptūros buvo išpūdingos. Šiurpino tarp akmenų pasislėpę velniai.“ (Jaunius)

„Barstyčių akmuo tikrai išpūdingo dydžio, panašus į laivą. Mosėdžio akmenys spinduliavo didžiulę ramybę, ir malūno krioklio vanduo skleidė ramybės kupinus garsus.“ (Martynas)

„Mane nustebino ir sujaudino, kad gydytojas V. Intas buvo taip įkvėptas akmenų. Nors iš pradžių žmonės jį laikė keistuoliu, vėliau paskelbė akmenų karaliu. Nustebino ir sužavėjo ir V. Orvido valia privilkkti iš visur tiek akmenų, senų medžių ir juos tarsi atgaivinti.“ (Valdas)

„Užsikoręs ant Barstyčių akmens išsigandau, kaip reikės nulipti, bet kai nulipau, norėjau kopti ant akmens dar ir dar – toks didelis tada jaučiausi. O V. Into sodyboj buvo nepaprasti akmenys, o daug įvairių prasmių įgavę. Tokie įdomūs, gražūs, kad norėjau ten pasilikti ir gyventi.“ (Šarūnas)

„Orvidų sodyboj atsisėdau ant akmens ir pajutau šilumą. Jis buvo tikrai mielas. Ir supratau, kad akmenys yra kaip žmonės, tik nemoka kalbėti. Džiaugiausi šia sodyba: joje gali atsipalaiduoti, pasigėrėti akmenų, medžių skulptūromis, statiniais. Į tokias vietas galėčiau važiuoti ir važiuoti.“ (Martynas)

„Man pasirodė, kad Barstyčių milžinas išdidžiai mane pasitiko.“ (Liucija)

„Bukantėje, Žemaitės gimtinėje, pamačiau, kaip gyveno žmonės 19 a. kaime. Visos aplankytos vietos privertė susimąstyti apie tai, kad gerai, jog yra žmonių, kuriems rūpi mūsų krašto istorija, grožis, kad jie geba iš paprastų lauko akmenų sukurti gražių, prasmingų dalykų.“ (Mantas)

Pamokos – ekskursijos išpūdžiais pasidalinome su visais mokyklos skaitykloje.

L. Každailevičienė, 6c kl. auklėtoja

Spalio 4-oji – Pasaulinė gyvūnų diena: šuns laiškas

Pone Dieve,

aš tavo amžinas tarnas žemės gyventojas – šuo. Noriu papasakoti apie save. Gyvenu senoje sulūžusioje, sutrešusioje būdoje, kurioje švilpauja vėjai. Lyjant ar sningant nerandu sausos vietos atsigulti. Todėl kartais iš šalčio pradėtu stūgauti, o pažadinęs šeimininkas mane bara ir muša. Man iki gyvo kaulo nusibodo grandinė, kuria aš esu pririštas. Kartais nutraukiu ją ir pabėgu, bet po kelių dienų sugrįžtu, nes noriu būti, o indas tuščias. Maisto nėra, žmogus pamiršo mane.

Oi, kaip aš nemėgstu katinų, kurie vis trinasi apie žmonių kojas, meilinas, o šie juos glosto. Jie visada sotūs, nes pelių yra labai daug. O aš turiu pasisotinti apgraužęs kaulą, ant kurio mėsos – nė kvapo.

Pone Dieve, padėk man surasti gerą šeimininką, kuris manimi rūpintųsi, sukaltų patogią, šiltą, jaukią būdą, glostytų mane, duotų daug ir skaniai paėsti.

Jei išpildysi mano norus, aš tau būsiu dėkingas iki gyvenimo galo.

Petras Gedminas, 8c kl.

Mokytojų ir mokinių tinklinio varžybos

Spalio 2d. mūsų mokykloje vyko jau tradicija tapusios abiturientų ir mokytojų tinklinio varžybos. Labai smagu, kad vis daugiau atsiranda mokytojų ir mokinių, norinčių dalyvauti šiose kasmetinėse varžybose. Nors šį kartą mokytojai rezultatu 1:2 pralaimėjo mokiniams, tikime, kad ir kitais metais atsiras mokytojų, norinčių išbandyti savo jėgas tinklinio varžybose.

Sandra Navickaitė, 10 a kl.

Iš kelionių sugrįžus

Seniai norėjau išvykti į užsienį, pažinti kitokią kultūrą, pamatyti tas vietas, apie kurias skaitydavau tik spaudoje ar matydavau TV ekrane. Pasitaikius progai aplankyti Didžiąją Britaniją net nedvejodama susikroviau lagaminą. Vykau pas draugus į nedidelį miestelį netoli Londono.

Didžiausią išpūdį man paliko ne aplinka, o žmonės. Pirmiausia nuo mūsų jie skiriasi ekstravagantiška išvaizda, bendravimu. Iš pradžių buvo keista, kai nepažįstamas žmogus maloniai šypsosi, o susidūrus žvilgsniams mandagiai pasisveikina. Mandagus elgesys, paslaugumas - tai ryškiausias užsieniečio bruožas.

Žinoma, mane sužavėjo ne tik bendravimas, bet ir aplinka. Kartais pagalvoju, kodėl žmonės atostogauti vyksta tik į šiltąsias šalis. Graži Didžiosios Britanijos gamta, didžiuliai senoviniai pastatai, pilys, aukšti kalnų šlaitai, kurie driekiasi daugybę kilometrų, suteikia daug malonių išpūdžių. Teko pabuvoti net Didžiosios Britanijos Karalienės Elžbietos antrosios rūmuose.

Bendravau su savo bendraamžiais. Jie laisvalaikį praleidžia parkuose. Žaidžia futbolą, kriketą, kartais krepšinį. Įrengta daugybė aikštelių, skirtų važinėti riedučiais, riedlentėmis, dviračiais. Žinoma, jaunimas mėgsta ir naktinį gyvenimą. Kai pamatai rūbus, kuriais apsirengia eidami į klubą, atrodo, lyg mieste vyktų karnavalas. Teminiai vakarai, įvairiausi kostiumai, galimybė išsikūnyti į mėgstamus personažus - visa tai žavi, maloniai stebina.

Tikiuosi, kad tai ne paskutinė kelionė į užsienį. Šios atostogos išties įsimintinos.

Viktorija Aleknaitė, 12a kl.

Šią vasarą aš buvau Jungtinėje Karalystėje, Londone. Tikėjausi užsidirbti pinigų ir pamatyti pasaulį.

Nuvykusi pirmą mėnesį turėjau daug laisvo laiko, todėl susipažinau su miestu. Sužavėjo Londono centras naktį, nes daug triukšmo ir šurmulo. Teko bendrauti ir su vietiniu jaunimu. Jie mokosi kaip ir mes, tačiau popamokinė veikla skiriasi nuo mūsų, gyvenančių Lietuvoje.

Vėliau pradėjau dirbti keturių žvaigždučių viešbutyje Londono centre. Buvo labai sunku... Grįždavau pavargusi. Labai dažnai norėdavau grįžti į Lietuvą. Pamačiusi, kad sunkus darbas svetur, tikrai supratau, kad mokslas yra labai svarbus norint siekti savo tikslo. Nesigailiu išvykusi iš Lietuvos. Susiradau naujų draugų. Baigusi dvyliką klasę planuoju vykti į Londoną ir, jei pavyks, ten mokytis.

Ona Štramaitytė, 12a kl.

Tradicinė mokytojų diena...

Pirmasis linksmasis sustojimas skubančiame pamokų ir pertraukų ritme. Tradicinė diena – mokytojams... Išbandymas, be teisės pabandyti dar kartą, – dvyliktokams... Ryte – baltos rožės ir nuoširdi padėka MOKYTOJUI. Vėliau būsimiems abiturientams – nerūpestinga diena be pamokų su galimybe save realizuoti per pertraukas... O patys išradingiausi ir drąsiausi visgi susirinko į netradicinę pamoką ir dar mokytojus pakvietė pabūti žiūrovais. Mokinių išdaigas šį kartą mokytojai stebėjo su šypsenom, pamiršę savo pedagoginius principus... O juk turi savo arsenale mokytojai „profesinius ginklus“, pastebėtus mokinių... Tad dvyliktokai paskelbė nominacijas bei apdovanojo savo nepavargstančius mokytojus už įvairius „pedagoginius atradimus“.

Oficialioje renginio dalyje dalyvavęs seimo narys V. Bukauskas išreiškė savo pagarbą mokytojams, savo ir savo komandos vardu įteikė padėkos raštus istorijos mokytojai L. Avyžienei bei matematikos mokytojai D. Kungienei. Seimo narys susirūpinęs kalbėjo apie prastėjančias mokytojų darbo sąlygas, kitas mokytojų problemas, ne visada randamą bendrą kalbą tarp Seimo ir pedagogų profesinės sąjungos. Mokyklos

administracija taip pat padėjo mokytojams J. Indriulienei, S. Beržinskienei, R. Šilanskienei, G. Spudienei, A. Budginienei, V. Gabalytei, J. Vainorienei, V. Bumblauskienei, A. Kaveckiui, R. Vandzinskui, L. Stulpinienei, M.

Milokastenkienei už ilgametį triūsą.

Dar vienas svarbus renginys Mokytojų dienos proga vyko kiek anksčiau. Būrys mokytojų entuziastų apsilankė Rundalės rūmuose ir gėlių parke, o vėliau nuvyko į Bauskės tvirtovę. Išvykos į Latviją organizatorius – mūsų mokyklos pedagogų profesinės sąjungos pirmininkas A. Gintautas. Visi pažintinės ekskursijos dalyviai džiaugėsi išpūdingai praleista rudens diena.

A. Kumžienė, informacinių technologijų mokytoja

Audringos kvadrato varžybos

Rugsėjo – spalio mėnesiais mūsų mokykloje vyko 5 – 6 klasių komandų kvadrato varžybos. Daugiausia (10 taškų) surinko ir pirmąją vietą iškovojo 6c klasės komanda „Ereliai“ (auklėtoja L. Každalevičienė). Antra vieta atiteko 9 taškus surinkusiai 5b klasės komandai „Kranto rykliai“ (auklėtoja A. Mingėlienė). Trečios vietos laimėtojai – 6a klasės komanda „Istorikai“, susirinkusi 8 taškus (auklėtojas A. Gintautas). Varžybos vyko sklandžiai, buvo daug sirgalių, ypač aktyviai savo komandas palaikė auklėtojai. Sporto salę puošė įvairūs komandas palaikantys plakatai. Dabartiniu metu vyksta treniruotės, ruošiamasi rajono 5 – 6 klasių berniukų ir mergaičių kvadrato pirmenybėms.

Z. Galminienė, kūno kultūros mokytoja

laimėjo dvi komandos iš 7a klasės ir viena komanda iš 7c klasės.

Septintokai išbandė karinę amuniciją

„Tave žavi kario gyvenimas? Mėgsti nuotykius ir iššūkius? Tapk profesinės karo tarnybos kariu.“ Tokie žodžiai lydėjo spalio 20 dieną septintokus renginio „Išbandyk save“ metu. Renginį organizavo KPAT prie Krašto apsaugos ministerijos Klaipėdos KPC teritorinio Telšių skyriaus Karo prievolės viršininkas Artūras Kaveckas. Septintokams buvo parodyti filmai apie Lietuvos kariuomenės sudėtį, karių kasdienybę, laisvalaikį. Moksleiviai ne tik susipažino su kario profesija, bet ir išbandė save sukarintose estafetėse. Rungtyse dalyvavo 4 komandos iš visų trijų septintų klasių. Nelengva sportuoti su karine amunicija.... Prizines vietas

L. Stulpinienė, matematikos mokytoja

Penktokų LIK-as

Spalio 22 dieną mūsų mokyklos penktokai turėjo progą parodyti savo išradingumą varžytuvėse, kurių tema „Mokyklos gyvenimo prieskoniai“. Renginio sumanytoja – mokinių savivalda, o vedė jį Akvilė Gudaitė (8b kl.) ir Deimantė Gudonytė (9b kl.). Renginio pradžioje Roberta Vitkevičiūtė (9b kl.) ir Kotryna Saplinskaitė (8c kl.) suvaidino humoristinį epizodą iš mokyklos gyvenimo. Penktokai turėjo parodyti savo namų darbus – inscenizacijas ta pačia tema. Linksmi penktokai pristatė savo klases. Komandos kapitonams buvo užduoti klausimai apie jų auklėtojas. Dar viena užduotis, kurią atliko visos komandos – paruošti dovanas kitoms komandoms. Šios užduoties vertinimas sukėlė diskusiją. Pabaigoj komisijos nariai pasitarę pirmąją vietą skyrė 5a klasei (auklėtoja L. Laurinavičienė).

Kotryna Saplinskaitė, 8c kl.

Vėl pabudau...

Rugsėjo 26-oji – Europos kalbų diena. Mokiniai džiaugėsi spalvotais užrašais ant kabinetų durų, klausėsi trankios muzikos. O kas vyko už kabinetų durų? Aš jau keletą metų gyvenu jūsų mokyklos palėpėje ir pamenu, kaip stebino ir mokytojai, ir mokiniai savo išmone... Pertraukų metu kabinetai virsdavo ir parduotuve, ir kavine, kur vaikai bendraudavo įvairiomis kalbomis. Oi, gražu būdavo...

Išliko „Rudenėlio šventės“ tradicijos. Kaip atgijo mokykla, kai susirinko mažieji prekybininkai su savo (o gal ir gerųjų mamų) keptais skanėstais. Net man sunku buvo prasibrauti pro plyšį. Visų veiduose švytėjo šypsenos. Mažieji buvo išties dosnūs. Perkant penkias voveruškas, pridėdavo ir šeštą – „magaryčių“. O tų pyragų skanumėlis! O kur dar įvairūs žaidimai aktų salėje! Žiūrėjau ir galvojau – dar mokame džiaugtis.

Nepamirškime ir spalio 1-osios – muzikos dienos. Antrame aukšte ją priminė spalvingas užrašas, pertraukų metu skambanti muzika. O kur dingo mūsų mokyklos mokiniai? Juk ir grojančių, ir dainuojančių turime.

Nesupykit, kad aš kaip Maironis pasigedau praeities. Bet juk išties buvo gražių renginių...

Kandis